

1 Koji su uvjeti za dobivanje razvoda?

Luksemburškim pravom predviđena su dva oblika razvoda braka: sporazumni razvod braka i razvod braka zbog nepovratnog raspada bračnog odnosa. Sporazumni razvod braka

Bračni drugovi mogu zajednički zatražiti sporazumni razvod braka ako su postigli sporazum u pogledu raspada braka i njegovih posljedica.

Ako bračni drugovi imaju imovinu koju je potrebno podijeliti, javni bilježnik mora sastaviti popis i izvršiti procjenu vrijednosti te imovine. Bračni drugovi zatim sami mogu utvrditi svoja prava na predmetnu imovinu. Međutim, ako ne postoji imovina koju je potrebno popisati, usluge javnog bilježnika nisu potrebne. Bračni drugovi moraju postići i sporazum o svojem boravištu tijekom postupka razvoda braka, o skrbi za djecu tijekom i nakon tog postupka, o doprinosu svakog bračnog druga odgoju i uzdržavanju djece prije i nakon razvoda braka te, naposljetku, o iznosu naknade za uzdržavanje koju će jedan bračni drug plaćati drugom tijekom postupka i nakon izricanja odluke o razvodu braka. Taj sporazum mora sastaviti odvjetnik ili javni bilježnik i to u obliku dokumenta (*convention*). Sporazum mora odobriti sud koji provjerava je li sporazum u najboljem interesu djece te ima li očito nerazmjerni štetni učinak na interes jednog od bračnih drugova. Odobreni sporazum sastavni je dio presude o razvodu braka.

Razvod braka zbog nepovratnog raspada bračnog odnosa

Razvod braka zbog nepovratnog raspada bračnog odnosa može zatražiti jedan bračni drug ili ga mogu zatražiti bračni drugovi zajedno ako su postigli sporazum o načelu razvoda braka, no ne i o svim njegovim posljedicama.

Nepovratni se raspad smatra dokazanim ako su bračni drugovi postigli sporazum o načelu razvoda braka ili ako samo jedan bračni drug podnese zahtjev za razvod braka i ne odustane od njega nakon razdoblja mirovanja koje ne može biti dulje od tri mjeseca i koje se može produljiti jednom.

2 Koji su razlozi razvoda?

Luksemburškim pravom predviđena su dva oblika razvoda braka: sporazumni razvod braka i razvod braka zbog nepovratnog raspada bračnog odnosa.

3 Koje su pravne posljedice razvoda s obzirom na:

3.1 osobne odnose između supružnika (npr. prezime)

Odlukom o razvodu braka raskida se brak i prestaju uzajamne obveze vjernosti, podrške i pomoći bračnih drugova.

U skladu s luksemburškim pravom, svaki građanin može nositi samo ono prezime ili ime koje je navedeno u njegovu rodnom listu: osobe koje su ih se odrekle dužne su ih ponovo uzeti. Promjena osobnog stanja, na primjer sklapanjem braka, ne podrazumijeva promjenu prezimena ijednog od bračnih drugova. Uzimanje prezimena bračnog druga nije stečeno pravo. Bračni drug mora dati svoj pristanak na upotrebu svojeg prezimena.

Luksemburški sudovi već su odlučivali o učinku razvoda na upotrebu prezimena.

Razvedena žena može se nastaviti koristiti prezimenom svojeg bivšeg supruga samo uz njegovo odobrenje, koje on može povući u bilo kojem trenutku.

Budući da bivši suprug ima diskrecijsko pravo usprotiviti se upotrebi svojeg prezimena, ako se bivši suprug tome protivi, sud razvedenoj ženi ne može odobriti nastavak upotrebe prezimena njezina supruga na neodređeno vrijeme, čak ni zbog profesionalnih razloga. Međutim, uzimajući u obzir ugled koji je razvedena žena stekla u svojoj profesiji koristeći se prezimenom svojeg supruga i kako bi spriječio nastanak materijalne štete, sud može odrediti rok u kojem razvedena žena može obavijestiti svoje stranke o vlastitom prezimenu – Žalbeni sud (*Cour*) 24. svibnja 2006., str. 33., 258.

3.2 podjelu imovine supružnika

Odlukom o razvodu braka nalaže se likvidacija i podjela bračne imovine bračnih drugova. Kad je riječ o bračnoj imovini, ako ne postoji bračni ugovor, na bračne se drugove primjenjuje sustav pravne zajednice u okviru kojeg je suvlasništvom obuhvaćena samo imovina stečena nakon sklapanja braka.

Razvodom braka raskida se bračna imovina. Postoje dvije glavne faze podjele imovine:

najprije svaki bračni drug ponovno uzima imovinu koja nije bila dio zajedničke imovine, ako postoji u naturi, odnosno imovinu koja mu je subrogirana zatim se zajednička imovina (aktiva i pasiva) likvidira. Za svakog se bračnog druga sastavlja izjava o imovini koja mu pripada iz zajedničke imovine te o imovini koju mora unijeti u zajedničku imovinu.

Ako je bračni drug pravomoćnom presudom osuđen za kazneno djelo predviđeno u člancima 372., 375., 376., 377., 393., 394., 396., 397., 398., 399., 400., 401., 401. a, 402., 403., 404., 405. i 409. Kaznenog zakonika (*Code pénal*) (bludna radnja, silovanje, nasilje počinjeno s namjerom, ubojstvo i namjerno nanošenje tjelesnih ozljeda, teško ubojstvo, ubojstvo s predumišljajem, čedomorstvo i trovanje) koje je počinjeno za vrijeme trajanja braka protiv drugog bračnog druga ili djeteta koje je živjelo u istom kućanstvu, ili za pokušaj počinjenja kaznenog djela predviđenog u člancima 372., 375., 376., 377., 393., 394., 396., 397., 401., 403., 404. i 405. Kaznenog zakonika protiv istih osoba za vrijeme trajanja braka, osuđeni bračni drug gubi bračnoimovinske pogodnosti koje mu je drugi bračni drug odobrio ako drugi bračni drug to zatraži. Suprotno tome, nedužni bračni drug zadržava pogodnosti koje mu je odobrio njegov bračni drug, čak i ako su te pogodnosti trebale biti uzajamne i taj uvjet nije ispunjen.

Ako je bračni drug prestao raditi ili smanjio radno vrijeme za vrijeme trajanja braka, retroaktivno može kupiti mirovinsko osiguranje u okviru općeg mirovinskog sustava, u skladu s uvjetima i kriterijima utvrđenima mjerodavnim zakonima koji se primjenjuju u području građanskog prava i socijalne sigurnosti. U tu svrhu bračni drug može zatražiti sudsku odluku o razvodu braka, i to prije odobrenja razvoda braka i pod uvjetom da u trenutku podnošenja zahtjeva nije stariji od 65 godina, kako bi izračunao „referentni iznos“ koji se temelji na razlici između dohotka bračnih drugova u razdoblju tijekom kojeg bračni drug nije radio ili je smanjio svoje radno vrijeme. Pravila za izračun tog iznosa utvrđena su Uredbom Velikog Vojvode od 11. rujna 2018. o izračunu referentnog iznosa i o pravilima za plaćanje i povrat iznosa iz članka 252. Građanskog zakonika (*règlement grand-ducal du 11 septembre 2018 relatif au calcul du montant de référence et aux modalités de versement et de restitution des montants visés à l'article 252 du Code civil*). U svrhu te retroaktivne kupnje bračni drug koji je prestao raditi ili je smanjio svoje radno vrijeme ima tražbinu u odnosu na drugog bračnog druga u iznosu od 50% od referentnog iznosa, u okviru imovine koja se sastoji od bračne imovine ili imovine u zajedničkom vlasništvu koja je dostupna nakon podmirenja obveza. Iznos tražbine plaća bračni drug koji je vjerovnik.

3.3 maloljetnu djecu supružnika

Razvodom braka roditelja u načelu se ne mijenjaju uvjeti pod kojima se izvršava roditeljsko pravo jer ga i dalje izvršavaju oba roditelja. Roditelji moraju nastaviti zajedno donositi važne odluke u pogledu života njihova djeteta (uzdržavanje, odgoj, usmjeravanje u obrazovanju itd.).

Sud dodjeljuje roditeljsko pravo jednom roditelju samo ako je to u najboljem interesu djeteta. U tom slučaju imenovani roditelj sam donosi sve odluke o djetetu. Međutim, drugi roditelj zadržava pravo da bude obaviješten o uzdržavanju i odgoju djeteta te pravo na nadzor uzdržavanja i odgoja djeteta. Taj roditelj ima i pravo na kontakt i boravak s djetetom, osim ako ne postoje ozbiljni razlozi na temelju kojih se takva prava isključuju. Prema tome, ako se roditelji rastave, oba roditelja moraju održavati kontakt s djetetom i poštovati njegov odnos s drugim roditeljem.

U slučaju razvoda braka, roditelji moraju nastaviti zajedno pridonositi plaćanju troškova uzdržavanja i odgoja djeteta, osim ako je odlučeno drukčije. Taj je doprinos u obliku doplatka za uzdržavanje i ne prestaje automatski kad dijete postane punoljetno. Može se uplaćivati izravno punoljetnom djetetu i može se revidirati u skladu s potrebama djeteta i promjenama u pogledu sredstava i troškova svakog roditelja.

Kad je riječ o mjestu boravišta djeteta, postoje dvije mogućnosti (ne uključujući izniman slučaj u kojem sud odlučuje povjeriti dijete trećoj osobi) navedene u nastavku.

Dijete živi s jednim od roditelja. U tom slučaju drugi roditelj ima pravo na kontakt i boravak s djetetom, osim ako ne postoje ozbiljni razlozi na temelju kojih se takva prava isključuju.

Dijete naizmjenično živi s oba roditelja, pri čemu sud provjerava je li naizmjenično boravište u interesu djeteta. Naizmjenično boravište ne znači nužno da dijete provodi podjednako razdoblje boraveći sa svakim roditeljem.

Ako su roditelji postigli sporazum o izvršavanju roditeljskog prava, prebivalištu i mjestu boravišta djeteta, pravima na kontakt i boravak s djetetom te doprinosu uzdržavanju i odgoju djeteta, mogu dostaviti taj sporazum sudu za vrijeme trajanja postupka razvoda braka. Sud taj sporazum može uzeti u obzir tijekom donošenja odluke ako smatra da je sporazum u najboljem interesu djeteta i da su bračni drugovi dobrovoljno dali svoju privolu.

Razvodom braka roditelja dijete ne gubi pogodnosti koje bi imalo da do razvoda nije došlo. U tom pogledu djeca razvedenih roditelja imaju posve jednaki tretman kao i djeca roditelja koji nisu razvedeni.

3.4 obvezu plaćanja naknade za uzdržavanje drugom supružniku?

Sud može zatražiti od jednog od bračnih drugova da plaća naknadu za uzdržavanje drugom bračnom drugu. Iznos naknade za uzdržavanje utvrđuje se u skladu s potrebama bračnog druga kojem se naknada plaća i mogućnošću drugog bračnog druga da pridonosi uzdržavanju. Ako bračni drugovi postignu sporazum, sud može odlučiti da se naknada za uzdržavanje isplati jednokratno te odrediti njezin iznos i uvjete pod kojima će to biti učinjeno.

Pri određivanju potreba i sposobnosti pridonosa, sud će, među ostalim, u obzir uzeti sljedeće:

1. dob i zdravstveno stanje bračnih drugova;
2. trajanje braka;
3. vrijeme provedeno ili vrijeme koje će biti provedeno u odgajanju djece;
4. njihove stručne kvalifikacije i situaciju na tržištu rada;
5. njihovu raspoloživost za nove poslove;
6. njihova postojeća i predvidiva prava;
7. njihovu imovinu, uključujući kapital i dohodak, nakon likvidacije bračne imovine.

Naknada za uzdržavanje ne može se plaćati u razdoblju duljem od razdoblja trajanja braka, osim u iznimnim okolnostima.

Osim ako se plaća u obliku jednokratnog iznosa, naknada za uzdržavanje može se revidirati i prekinuti.

Ako je bračni drug pravomoćnom presudom osuđen za kazneno djelo predviđeno u člancima 372., 375., 376., 377., 393., 394., 396., 397., 398., 399., 400., 401., 401. a, 402., 403., 404., 405. i 409. Kaznenog zakonika (bludna radnja, silovanje, nasilje počinjeno s namjerom, ubojstvo i namjerno nanošenje tjelesnih ozljeda, teško ubojstvo, ubojstvo s predumišljajem, čedomorstvo i trovanje) koje je počinjeno za vrijeme trajanja braka protiv drugog bračnog druga ili djeteta koje je živjelo u istom kućanstvu, ili za pokušaj počinjenja kaznenog djela predviđenog u člancima 372., 375., 376., 377., 393., 394., 396., 397., 401., 403., 404. i 405. Kaznenog zakonika protiv istih osoba za vrijeme trajanja braka, bračni drug gubi pravo na uzdržavanje ako drugi bračni drug to zatraži.

4 Što pravni pojam „zakonska rastava” znači u praksi?

Zakonskom se rastavom bračni drugovi oslobađaju bračnih veza, ali se brak ne raskida: njome se prekida obveza zajedničkog stanovanja, ali ne i obveza bračnih drugova na vjernost i podršku.

5 Koji su uvjeti za zakonsku rastavu?

Razlozi za zakonsku rastavu jednaki su onima za razvod braka zbog nepovratnog raspada bračnog odnosa.

6 Koje su pravne posljedice zakonske rastave?

Zakonska rastava uvijek podrazumijeva podjelu imovine. Ako je zakonska rastava trajala tri godine, svaki bračni drug može pred sudom podnijeti zahtjev za razvod braka. Sud donosi odluku o razvodu braka ako drugi bračni drug odmah ne pristane na prekid rastave.

7 Što izraz „poništenje braka” znači u praksi?

Poništenje braka znači da je brak proglašen ništavim na osnovi sudske odluke. Drugim riječima, smatra se da brak nikad nije postojao.

8 Koji su uvjeti za poništenje braka?

Postoji više razloga na temelju kojih je moguće poništiti brak:

brak je sklopljen bez slobodnog pristanka bračnih drugova: ako je sklapanje braka bilo nasilno ili je dotična osoba bila u zabludi kad je riječ o bitnim osobinama druge strane

brak je sklopljen bez pristanka roditelja (ili sudskog odobrenja) ako je jedan od bračnih drugova u trenutku sklapanja braka bio maloljetna osoba

bigamija: ako je jedan od bračnih drugova istodobno bio u braku s drugom osobom

bračni su drugovi u krvnom srodstvu do određenog stupnja

riječ je o fiktivnom braku u svrhu stjecanja povlastica boravišnog statusa

nisu zadovoljeni formalni uvjeti za brak: brak nije sklopljen javno ili je sklopljen pred nenadležnim javnim službenikom.

9 Koje su pravne posljedice poništenja braka?

Poništeni brak ipak proizvodi pravne učinke (što je poznato kao teorija „putativnog braka” (*mariage putatif*):

u odnosu na oba bračna druga, ako su brak sklopili u dobroj vjeri

u odnosu na bračnog druga koji je postupao u dobroj vjeri

u odnosu na dijete iz tog braka, čak i ako ni jedan od bračnih drugova nije postupao u dobroj vjeri.

Međutim, poništeni brak nikad ne proizvodi pravne učinke u odnosu na bračnog druga koji nije postupao u dobroj vjeri.

10 Postoje li načini alternativnog izvansudskog rješavanja pitanja povezanih s razvodom bez obraćanja sudu?

U Luksemburgu se brak može raskinuti samo sudskom odlukom, a nikad alternativnim izvansudskim metodama ili mirenjem. Međutim, obiteljsko mirenje može se iskoristiti kad je riječ o stvarima povezanim s likvidacijom ili podjelom zajedničke imovine, obvezama uzdržavanja i doprinosa plaćanjima troškova braka, obvezama uzdržavanja djece ili izvršavanja roditeljskog prava.

11 Gdje trebam podnijeti zahtjev (molbu) za razvod/zakonsku rastavu/poništenje braka? Koje formalnosti treba poštovati i koje dokumente moram priložiti zahtjevu?

Gdje podnijeti zahtjev

Zahtjeve za razvod braka ili **zakonsku rastavu** morate podnijeti okružnom sudu (*tribunal d'arrondissement*) u mjestu u kojem bračni drugovi imaju zajedničko prebivalište ili, ako nemaju zajedničko prebivalište, u mjestu u kojem tuženik ili, u slučaju sporazumnog razvoda braka, jedna od stranaka, ima prebivalište, pod uvjetom da se poštuju pravila utvrđena u Uredbi Vijeća (EZ) br. 2201/2003 od 27. studenoga 2003. o nadležnosti, priznavanju i izvršenju sudskih odluka u bračnim sporovima i u stvarima povezanim s roditeljskom odgovornošću te o stavljanju izvan snage Uredbe (EZ) br. 1347/2000.

Zahtjeve za poništenje braka morate podnijeti okružnom sudu u mjestu u kojem se nalazi obiteljski dom ili, ako roditelji žive odvojeno, okružnom sudu u mjestu boravišta roditelja kod kojeg maloljetno dijete ima uobičajeno boravište, ako se roditeljsko pravo izvršava zajednički, ili u mjestu boravišta roditelja koji sam izvršava to pravo, ili, u drugim slučajevima, okružnom sudu u mjestu boravišta osobe koja nije pokrenula postupak. Kad je riječ o zajedničkim zahtjevima, stranke odabiru sud u mjestu u kojem živi jedna od stranaka. Ta se pravila primjenjuju pod uvjetom da se poštuju pravila utvrđena u prethodno navedenoj Uredbi Vijeća (EZ) br. 2201/2003.

O zahtjevima odlučuje obiteljski sudac (*juge aux affaires familiales*).

Formalnosti koje treba poštovati i dokumenti koje treba dostaviti

U postupku **sporazumnog razvoda braka** postoji nekoliko faza: ako postoji imovina koju je potrebno podijeliti, bračni drugovi moraju zatražiti da javni bilježnik popiše svu njihovu pokretnu i nepokretnu imovinu i izvrši procjenu njezine vrijednosti. Bračni drugovi sami mogu utvrditi svoja prava na predmetnu imovinu. Osim toga, u sporazumu moraju utvrditi rješenja za različita pitanja, uključujući boravište bračnih drugova tijekom postupka, skrb o djeci i upravljanje njihovom imovinom, pravo na kontakt s djecom, doprinos bračnih drugova odgoju i uzdržavanju djece kao i eventualnu naknadu za uzdržavanje koju jedan bračni drug mora plaćati drugome. Taj sporazum mora sastaviti odvjetnik ili javni bilježnik.

Postupak se pokreće pred sudom putem zajedničkog zahtjeva koji podnose oba bračna druga u pisarnici suda. Za pokretanje postupka pred sudom nije potrebno angažirati odvjetnika.

Zahtjev mora sadržavati:

1. datum zahtjeva;
2. prezime, ime, zanimanje i adresu oba bračna druga;
3. datum i mjesto rođenja oba bračna druga;
4. prema potrebi, identitet zajedničke djece;
5. predmet zahtjeva;
6. kratku izjavu o činjenicama i razlozima na koje se poziva.

Osim prethodno navedenog, uz zahtjev je potrebno dostaviti sljedeće dokumente:

1. vjenčani list;
2. rodni list oba bračna druga;
3. rodne listove zajedničke djece;
4. dokumente kojima se dokazuje državljanstvo bračnih drugova;
5. prema potrebi, sporazum kojim se određuje pravo primjenjivo na razvod braka bračnih drugova u skladu s člankom 5. Uredbe Vijeća (EU) br. 1259/2010 od 20. prosinca 2010. o provedbi pojačane suradnje u području prava primjenljivog na razvod braka i zakonsku rastavu, u skladu s obrascima utvrđenima u toj uredbi. Isto tako, u sporazumu o sporazumnom razvodu braka bračni drugovi mogu odrediti pravo primjenjivo na razvod braka na temelju članka 5. Uredbe Vijeća (EU) br. 1259/2010 u skladu s obrascima utvrđenima u toj uredbi;
6. sve druge dokumente koji bračni drugovi namjeravaju upotrebljavati.

Isprave i dokumenti koji su dostavljeni sa zahtjevom i koje stranke namjeravaju upotrebljavati moraju biti ovjereni, prema potrebi, ako ih je izdalo strano javno tijelo.

Kad je riječ o **razvodu braka zbog nepovratnog raspada bračnog odnosa** ili **zakonskoj rastavi**, potrebno je angažirati odvjetnika. Predmet se pokreće pred okružnim sudom putem zahtjeva podnesenog u pisarnici suda.

Zahtjev mora sadržavati:

1. datum zahtjeva;
2. prezime, ime, zanimanje i adresu oba bračna druga;
3. datum i mjesto rođenja oba bračna druga;
4. prema potrebi, identitet zajedničke djece;
5. predmet zahtjeva;
6. kratku izjavu o činjenicama i razlozima na koje se poziva.

Zahtjev može sadržavati i zahtjeve za privremene mjere koje se odnose na tu osobu, naknadu za uzdržavanje te imovinu bračnih drugova i njihove djece.

Zahtjevu je potrebno priložiti sljedeće dokumente:

1. vjenčani list;
2. rodni list oba bračna druga ili podnositelja zahtjeva;
3. rodne listove zajedničke djece;
4. dokumente kojima se dokazuje državljanstvo bračnih drugova ili podnositelja zahtjeva;
5. prema potrebi, sporazum kojim se određuje pravo primjenjivo na razvod braka bračnih drugova u skladu s člankom 5. Uredbe Vijeća (EU) br. 1259/2010 od 20. prosinca 2010. o provedbi pojačane suradnje u području prava primjenljivog na razvod braka i zakonsku rastavu, u skladu s obrascima utvrđenima u toj uredbi;
6. prema potrebi, nacrt sporazuma o učincima razvoda braka koje su bračni drugovi usuglasili;
7. prema potrebi, primjerak presude kojom se bračni drug osuđuje za kaznena djela iz prethodno navedenih pitanja 3.2. i 3.4.;
8. sve druge dokumente koje podnositelji zahtjeva namjeravaju upotrebljavati.

Isprave i dokumenti koji su dostavljeni sa zahtjevom i koje stranke namjeravaju upotrebljavati moraju biti ovjereni, prema potrebi, ako ih je izdalo strano javno tijelo.

Kad je riječ o zahtjevu za **poništenje braka**, predmet se pokreće pred okružnim sudom putem zahtjeva podnesenog u pisarnici suda. Za pokretanje postupka pred sudom nije potrebno angažirati odvjetnika. Zahtjev mora sadržavati:

1. datum zahtjeva;
2. prezime, ime i adresu svih stranaka;
3. datum i mjesto rođenja svih stranaka;
4. predmet zahtjeva;
5. kratku izjavu o činjenicama i razlozima na koje se poziva.

Isprave i dokumenti koji su dostavljeni sa zahtjevom i koje stranke namjeravaju upotrebljavati moraju biti ovjereni, prema potrebi, ako ih je izdalo strano javno tijelo.

12 Mogu li dobiti pravnu pomoć za pokrivanje troškova postupka?

Osobe čiji se dohodak ne smatra dostatnim u skladu s luksemburškim pravom mogu dobiti pravnu pomoć. Kako bi ostvarili pravo na tu pomoć, moraju ispuniti upitnik koji je dostupan u luksemburškoj odvjetničkoj komori (*Barreau de Luxembourg*) i poslati ga predsjedniku odvjetničke komore (*Bâtonnier de l'Ordre des avocats*) nadležnom za to područje koji će donijeti odluku.

Pravna pomoć obuhvaća troškove sudskih postupaka, drugih postupaka ili aktivnosti za koje je dodijeljena. Obuhvaća, na primjer, biljege i naknade za registraciju; troškove pisarnice, odvjetničke naknade, troškove i naknade sudskih izvršitelja, javnobilježničke troškove i naknade, troškove i naknade tehničara, troškove svjedoka, troškove i naknade prevoditelja i sudskih tumača; troškove potvrda o stranom pravu (*certificats de coutume*); putne troškove; biljege i naknade povezane s formalnostima upisa, hipoteke i ovrhe; te, prema potrebi, troškove objave u novinama.

13 Je li moguće uložiti žalbu na odluku povezanu s razvodom/zakonskom rastavom/poništenjem braka?

U Luksemburgu je moguće podnijeti žalbu na takvu odluku. U načelu, rok za podnošenje žalbe iznosi 40 dana, ali taj se rok može produljiti ako podnositelj žalbe ima boravište u inozemstvu. Nadležni je sud za sve žalbe Vrhovni sud (*Cour supérieure de justice*).

14 Što treba učiniti kako bi se u ovoj državi članici priznala odluka o razvodu/zakonskoj rastavi/poništenju braka koju je izdao sud u drugoj državi članici?

U skladu s Uredbom Vijeća (EZ) br. 2201/2003 od 27. studenoga 2003. o nadležnosti, priznavanju i izvršenju sudskih odluka u bračnim sporovima i u stvarima povezanim s roditeljskom odgovornošću te o stavljanju izvan snage Uredbe (EZ) br. 1347/2000, odluke o razvodu braka, zakonskoj rastavi ili poništenju braka koje donese sud druge države članice Europske unije Veliko Vojvodstvo Luksemburg priznaje automatski. Priznanje odluke ne podliježe nikakvom drugom postupku.

Nisu potrebni preliminarni postupci za ažuriranje matičnih knjiga u Luksemburgu nakon što sud države članice Europske unije donese presudu koja je postala pravomoćna. Sudska odluka o razvodu braka mora biti navedena na rubu vjenčanog lista i rodni listova bračnih drugova. Ako je brak sklopljen u inozemstvu, sudska odluka mora biti upisana u matične knjige u općini u kojoj je sklopljen brak, odnosno u matične knjige grada Luxembourg, te navedena na rubu rodnog lista svakog bračnog druga.

15 Kojem se sudu moram obratiti kako bih se usprotivio priznavanju odluke o razvodu/zakonskoj rastavi/poništenju braka koju je izdao sud u drugoj državi članici? Koji se postupak primjenjuje u takvim slučajevima?

Svaka zainteresirana strana može podnijeti zahtjev predsjedniku okružnog suda da donese odluku o nepriznavanju odluke o razvodu braka, zakonskoj rastavi ili poništenju braka koju je donio sud druge države članice Europske unije.

Predsjednik okružnog suda donosi odluku bez odlaganja. Osoba protiv koje je podnesen zahtjev o nepriznavanju odluke ne može iznijeti primjedbe u toj fazi postupka. Zahtjev je prihvatljiv samo na temelju sljedećeg:

presuda je u očitoj suprotnosti s javnim poretkom

nisu se poštovala prava tuženika

presuda nije u skladu s odlukom donesenom u povezanom postupku.

Svaka stranka može žalbenom sudu (*Cour d'appel*) podnijeti žalbu protiv odluke predsjednika okružnog suda. U fazi žalbe obje stranke moraju biti saslušane. Protiv odluke žalbenog suda može se podnijeti kasacijska žalba pred kasacijskim sudom (*Cour de cassation*).

16 Koje zakonodavstvo u vezi s razvodom sud primjenjuje u postupcima između supružnika koji ne žive u ovoj državi članici ili su različitih nacionalnosti?

Veliko Vojvodstvo Luksemburg primjenjuje Uredbu Vijeća (EU) br. 1259/2010 od 20. prosinca 2010. o provedbi pojačane suradnje u području prava primjenljivog na razvod braka i zakonsku rastavu koja se od 21. lipnja 2012. primjenjuje između Austrije, Belgije, Bugarske, Estonije (od 11. veljače 2018.), Francuske, Njemačke, Grčke (od 29. srpnja 2015.), Mađarske, Italije, Latvije, Litve (od 22. svibnja 2014.), Luksemburga, Malte, Portugala, Rumunjske, Slovenije i Španjolske. U toj se uredbi navodi da se bračni drugovi mogu usuglasiti da odrede pravo primjenjivo na razvod braka i zakonsku rastavu pod uvjetom da je to jedno od sljedećih prava:

pravo države u kojoj bračni drugovi imaju uobičajeno boravište u trenutku sklapanja sporazuma ili

pravo države u kojoj su bračni drugovi imali zadnje uobičajeno boravište, ako jedan od njih i dalje ima isto boravište u trenutku sklapanja sporazuma ili

pravo države čiji je bilo koji bračni drug bio državljanin u trenutku sklapanja sporazuma ili

pravo suda pred kojim se vodi postupak.

U skladu s Uredbom, u nedostatku odabira u skladu s prethodnim odlomkom, razvod braka i zakonska rastava podliježu pravu države:

u kojoj bračni drugovi imaju uobičajeno boravište u trenutku pokretanja postupka pred sudom ili, ako to nije moguće

u kojoj su bračni drugovi imali zadnje uobičajeno boravište, pod uvjetom da boravište nije završilo više od jedne godine prije pokretanja postupka pred sudom, ako jedan bračni drugi i dalje ima boravište u toj državi u trenutku pokretanja postupka pred sudom ili, ako to nije moguće

čiji su oba bračna druga državljani u trenutku pokretanja postupka pred sudom ili, ako to nije moguće

u kojoj je pokrenut postupak.

Ako se Uredba (EU) br. 1259/2010 ne primjenjuje, razvod braka i zakonska rastava, u skladu s luksemburškim pravom, uređuju se:

nacionalnim pravom bračnih drugova, ako imaju isto državljanstvo

pravom koje je na snazi u državi u kojoj bračni drugovi imaju zajedničko boravište, ako imaju različita državljanstva

pravo suda pred kojim se vodi postupak, ako bračni drugovi različitog državljanstva nemaju zajedničko boravište.

Druge poveznice

Brošura: [Le divorce au Grand-Duché de Luxembourg](#);

[LEGILUX](#);

[Portail de la Justice](#).

Ova je internetska stranica dio portala [Vaša Europa](#).

Važno nam je vaše [mišljenje](#) o korisnosti pruženih informacija.

This webpage is part of an EU quality network

Posljednji put ažurirano: 17/12/2020

Verziju ove stranice na nacionalnom jeziku održava odgovarajuća kontaktna točka EJNI-a. Prijevode je napravila služba Europske komisije. Moguće promjene u originalu koje su unijela nadležna nacionalna tijela možda još nisu vidljive u drugim jezičnim verzijama. Europska pravosudna mreža i Europska komisija ne preuzimaju nikakvu odgovornost u pogledu informacija ili podataka sadržanih ili navedenih u ovom dokumentu. Pogledajte pravnu obavijest kako biste vidjeli propise o autorskim pravima države članice odgovorne za ovu stranicu.